

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 31/5/2012
C(2012) 3552 final

Herr talman,

kommissionen vill tacka Sveriges riksdag för det motiverade yttrandet om kommissionens förslag av den 16 september 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 (kodex om Schengengränserna) vars syfte är att införa gemensamma regler för tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna vid exceptionella omständigheter {COM (2011) 560 final}. Kommissionen vill även be om ursäkt för dröjsmålet med att besvara yttrandet.

I sitt meddelande om migration, antaget i maj 2011, redogör kommissionen för skälen till en översyn av hur vi håller uppsikt över förvaltningen av de yttre gränserna samt gången för tillfälliga återinföranden av de inre gränskontrollerna. Eftersom Schengenområdet gagnar hela EU gemensamt är kommissionens grundläggande utgångspunkt och mål att alla beslut som inverkar på det bör fattas på EU-nivå och inte av medlemsstaterna separat.

Noteras bör att det förslag som är föremål för riksdagens motiverade yttrande utgör en del av ett paket med två lagförslag, antaget av kommissionen den 16 september 2011, som bygger på Europeiska rådets slutsatser från sitt möte i juni. Syftet är att stärka styrningen av Schengenområdet och göra det möjligt att reagera ändamålsenligt på exceptionella omständigheter som sätter hela Schengensamarbetet på spel, utan att principen om fri rörlighet äventyras.

Som en central del i allt detta kvarstår den avgörande synpunkten, vilket också framhålls av alla institutioner på EU-nivå, nämligen att människors fria rörlighet inom Schengenområdet är ett av de viktigaste och mest konkreta resultaten av EU:s integrationsprocess. Detta måste därför bevaras och stärkas på ett verkningfullt och trovärdigt sätt.

Enligt de föreslagna ändringarna i kodexen om Schengengränserna i kommissionens förslag ska alla beslut om att återinföra de inre gränskontrollerna ske i form av kommissionsbeslut som fattats efter ett kommittéförfarande, utom i de fall där en nödsituation påkallar omedelbara åtgärder, varvid en medlemsstat ensidigt får fatta detta beslut, men i högst fem dagar. Ett återinförande av de inre gränskontrollerna skulle vara tillfälligt, begränsa sig i omfattning till det nödvändiga och endast användas om först alternativa åtgärder har undersökts, och om återinförandet av kontroller är

Herr Per WESTERBERG

Talmannen

Riksdagen

Sveriges riksdag

SE – 100 12 STOCKHOLM

Enligt de föreslagna ändringarna i kodexen om Schengen gränserna i kommissionens förslag ska alla beslut om att återinföra de inre gränskontrollerna ske i form av kommissionsbeslut som fattats efter ett kommittéförfarande, utom i de fall där en nödsituation påkallar omedelbara åtgärder, varvid en medlemsstat ensidigt får fatta detta beslut, men i högst fem dagar. Ett återinförande av de inre gränskontrollerna skulle vara tillfälligt, begränsa sig i omfattning till det nödvändiga och endast användas om först alternativa åtgärder har undersökts, och om återinförandet av kontroller är nödvändigt för att avhjälpa ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten på EU-nivå eller nationell nivå.

Kommissionen har noterat de synpunkter som framförs i riksdagens motiverade yttrande huruvida denna aspekt av kommissionens förslag är förenlig med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget, samt huruvida förslaget är förenligt med artikel 4.2 i EU-fördraget och artikel 72 i EUF-fördraget, som behandlar medlemsstaternas behörighet vad gäller upprätthållandet av lag och ordning samt skydd av den inre säkerheten.

Kommissionen respekterar till fullo medlemsstaternas suveräna ansvar för att upprätthålla lag och ordning och skydda den inre säkerheten, och är övertygad om att dessa förslag är helt överensstämmer med denna nationella befogenhet. Påpekas bör att det i artikel 3.2 i EU-fördraget, liksom i artiklarna 67 och 77 i EUF-fördraget klargörs att utvecklingen av Schengenområdet, som ska säkerställa människors fria rörlighet, är en EU-behörighet. Reglerna för upprättandet och förvaltningen av Schengenområdet är således föremål för lagstiftning som antas på EU-nivå, och det är i överensstämmelse med en sådan ordning att alla beslut som medger undantag från den allmänna regeln – nämligen att fri rörlighet ska råda inom området – bör fattas på EU-nivå. Det föreslagna förfarandet som innebär att kommissionens arbete med att utöva "genomförandebefogenheterna" kan kontrolleras av medlemsstaterna, bör ses mot denna bakgrund.

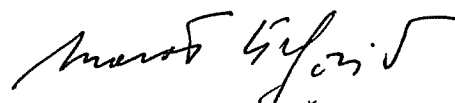
Beslut om att återinföra de inre gränskontrollerna får långtgående mänskliga och ekonomiska följder; effekterna blir kännbara utanför en enskild medlemsstats territorium. Dessa beslut är helt klart aldrig enbart en nationell angelägenhet. De inre gränserna är till sin natur gemensamma för minst två medlemsstater, och att återinföra kontroller vid sådana gränser påverkar den fria rörligheten för medborgarna i alla medlemsstater. Därför är det viktigt att inrätta en mekanism som ser till att eventuella åtgärder som vidtagits för att begränsa den fria rörligheten inom Schengenområdet är både nödvändiga och proportionella. Mekanismen bör garantera att beslut om återinförandet av inre gränskontroller fattas på ett enhetligt sätt inom hela unionen på grundval av samma kriterier och att möjligheten att återöppna sådana exceptionella åtgärder inte missbrukas. Eftersom återinförda inre gränskontroller får följder för hela unionen kan en sådan mekanism endast vara unionsbaserad, varvid besluten fattas på EU-nivå.

Den mekanism som kommissionen föreslår borgar dessutom för att särskilda åtgärder vid behov kan vidtas mycket snabbt, samtidigt som garantier finns för att de godkänns kollektivt på EU-nivå. Medlemsstater som begär att få återinföra eller förlänga kontroller vid sina inre gränser på grundval av legitima farhågor vad avser säkerheten eller den allmänna ordningen kan förväntas få ett godkännande, såvida det inte är uppenbart att farhågorna är grundlösa, eller att de begärda åtgärderna är oproportionella i förhållande till farhågorna.

Kommissionen är därför övertygad om att förslaget tillgodoser behovet av en ändamålsenlig mekanism som möjliggör åtgärder som skapar ett reellt skydd mot allvarliga hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten, samtidigt som eventuella sådana åtgärder inte i onödan undergräver principen om människors fria rörlighet. Kommissionen anser att dess förslag är fullt förenligt med principerna om subsidiaritet och proportionalitet enligt artikel 5 i EU-fördraget.

Kommissionen hoppas att detta svar bemöter de farhågor som uttrycktes i riksdagens motiverade yttrande och ser fram emot att fortsätta den politiska dialogen.

Högaktningsfullt

*Maroš Šefčovič
Vice ordförande*